

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ser[m]ones de septe[m] viciis criminalib[us]
eoru[m]q[ue] remediis magistri Pauli Wan theosophi et
co[n]cionatoris Patauiensis eximii**

Wann, Paul

[Augsburg], 1517

VD16 W 1186

De mal[us] [et] nocume[n]t[is] gule. Ser. LXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30065

De vicio Gule

pli. Malo em exēplo corrūpūt. i. scandalizare gulōsi prios suos. Sep̄ ei hō alioz sibi sūlū in statu exēplo iducit sup̄fluis cibis ut: ne di/ cas q̄ sit parcer in morib⁹ alijs disformis. I. si ti meref de/bmōi exemplū statim repellere. Et p̄/ Prop̄ea antīq̄ ut sup̄ dicitur est publice vine/ bāt i abstinentia. Et h̄ vult ap̄ls ad Ro. xiiij. Si p̄cibū tuū frater tu⁹ tristat: tā nō fm̄ chari/ ratē ambulas. Noli cubo tuo illū pdere. p̄ quo chib⁹ mortu⁹ ē. Et i ep̄la Jude de gulosis dicit. Ni sūc m̄ ep̄l! suis macule quīvates. nec solū sūr maculū: mno sūr macule alios maculantes suo exēplo. Sedā inuria ē q̄ vn⁹ gulōs⁹ se pe expedīt. p̄ pīcib⁹ aut alijs chib⁹ vni⁹ mēse. p̄ le vn⁹ xx paupes satis hīent de cibo vn⁹ mēse sive prāndij. z sic defraudat frēs suos portiōe eoz. oēs em̄ frēs sum⁹. Mat. xxiiij. Tertio i/ iuria ē zuicia z vbera: q̄ gulōs⁹ solēt inferre vi/ cinis sum⁹. imo z detractiōe qdāmō sīntias i/ comesatō. bō r̄. Lōtra q̄s de Aug. Sīc̄s amar/ dicit: absentū rodere vitā. Hāc mēlam idignā/ nouerit esse sibi. Septio gula est viciāda: q̄ gulōs⁹ faciūt dco m̄lēplexē p̄tueliā. Prio: q̄ co/ cūt mul̄ h̄t venter sūu rāq̄ dēu: fm̄ illō apl̄ ad Phibl̄. r̄plexē cō in. q̄p̄ de⁹ vēter est. Ubi d̄ Aug. Hoc ab hoīe/ tueliā dō colit q̄ p̄ ceter⁹ diligēt. Scđo: q̄ de rēplo spūl̄/ sc̄i coquimā fāc. Un. ii. ad Lōz. vi. Vos elitis/ rēpl̄ dei viui. De h̄ rēplo fāc coquimā: q̄ adeo/ se implēt cibis z portib⁹ q̄ ignicul⁹ nālis n̄ sūfū/ fāc illō decoq̄r̄: I. rāq̄ ex lignis viridib⁹ z bu/ midis sumū fāc: q̄ hoīem pigrū z somnolēcē/ reddit. Tertio: q̄ gulōs⁹ aiaz q̄ est imago tri/ nūratis decuppar z se a dco élōgar. Un. Hiero. Nibil adeo obvuit intelligētiā ve comesatio et/ ebrietas. Jō d̄ talib⁹ de David i p̄s. In chamo/ z freno maxillas coz̄ strige q̄ nō approximāt/ ad re. Operā em̄ dauid maxillas coz̄ strīngi/ id ē parci⁹ viciālū dari. vt sic salē cogant ad/ dēu approximare. sic accipiter famelic⁹ ad dñz/ suū. Octauo a gula retrabere dō m̄lēplexē/ malū q̄d inde seq̄t. Prio em̄ gula in matre no/ castio oīz stra fuit occasio oīm maloz. Et iō p̄ma p̄bībī/ r̄to q̄d dñs dedit fuit ē viciū istud. Precepit/ em̄ de⁹ Ade Hēn. ii. dices. Et oī ligno paradis/ si comedē: deligno at sc̄i boni z mali ne come/ das. quod starim p̄uaricara fuit Eva. z p̄ eam/ Adā simili⁹ ne p̄trastaret ē. vt dīc Mgr̄ in. ii. s̄nīaz. dīstī. xxiij. Scđo legīt Hēn. ix. q̄ Noe q̄/ p̄fec̄ fuit i gnātōbo suis vicio isto dūcer⁹ fu/ ri. bibēt ci vīnū febrat⁹ est. z nudat⁹ in tabernaculo suo. Tertio Hēn. xix. Lotk̄ quē sodoma/ nō vicit: vīno inebriat⁹ duplex icetū comisit. Quarto Hēn. xxv. Esau vicio isto dignitatem/ p̄mogenitare pdidit: dīxit ad Jacob frēm suū/ pecētē sibi vendi p̄mogenita. En morior: z qd̄/ mibi pderū p̄mogenita. Et sic iuravit Esau z/ vendidit sibi p̄mogenita. Et sic accepero pane/ z lēns edulio comedēt z bibit z abiēt; parvūpen/ dens q̄ p̄mogenita vēdidisset. Plura de b̄ p̄/ tebūt in seq̄neib⁹; de vicio ebrietat̄ r̄. Rogēt

ḡ dēu vt grām nobis donec̄ ne grauenur erat/ pula z ebrietate. sed ve viuentes sobrie inerat/ mur serōz. certib⁹ aggregari Amen.

De mal⁹ z nocumēt gule. Ser. LXIII

A Tendite ne for̄

Te corda vīa grauen̄ crapula z ebrie/ trate. Lu. xxj. In pcedētī fm̄e au/ distis quo gula ex ocio sequat̄. Et qd̄ sit gula: z/ q̄ debēt merito quilibet hoīes retrahere a vicio/ gule. octo viciō cause de q̄b⁹ audiss̄. Nunc p̄n̄/ dicere intēdo de alijs malis gule: ex q̄b⁹ itēp̄ q̄/ libet hō cogiscere por̄ qm̄tū ipa gula sit derectā/ da. p̄p̄ q̄d z salvator̄ s̄bēate auīsat quēlb⁹ ho/ mine vt caue sit ne grauen̄ crapula sive gula z/ ebrietate. Pro grā Ave maria. Attēdite ne/ for̄ grauen̄ corda vīa r̄. vbi s̄. Prio viden/ dū est q̄re gula sit p̄cm̄. z an mortale vīl vīciale/ Scđo de specieb⁹ gule. Tertio si t̄ps aderit de/ Cūrca p̄m̄ est notādū/ (malicia gule r̄. q̄ gula est p̄cm̄ ex dupli/ c testimonio: viciō au/ ctozitate et rōne. Primo auctoritate Gregorij/ xx. moral. q̄ finialis dīc: q̄ inērior appetit⁹ in/ ordinat⁹ cib⁹ z por⁹ est p̄cm̄. Scđo p̄bas hoc/ rōne sic. Gula recedit a debito ordie rōnis p̄p̄/ iordinat⁹ appetit⁹: vt sup̄. q̄ ē viciū sive p̄cm̄: q̄ x̄tus p̄sistit ē appetit⁹ iordinato. Hec s̄ Tho. ii. ii. q̄. cxlvij. ar. i. Scđo est norādū/ q̄ si ali/ q̄ sumat cibū sup̄flū credēs eum sibi esse ne/ cessari. talis nō b̄ p̄cupiscētiā iordinat⁹: z sic/ nō peccat vicio gule: q̄ talis nō recedit a regla. Regula/ rōnis sive a recta rōne. Un. regula rōnis quā rōnis/ obseruat cēperantia z a qua recedit gula est ve/ hō sumat cibū fm̄: q̄ quenit sustētatiō nature/ z bone habitudinē boīs: z p̄versatiō coz̄ cum/ q̄b⁹ ipe viuit: vt dī. ii. Eth. Et q̄n fm̄ hāc re/ gula sumit ave appetit⁹ cib⁹: tūc sumit sive desi/ derat ex necessitate et fm̄ tūcē. q̄n hō ab illo or/ dine fit recessus z satisfi voluparti: tūc trans/ gredit regulā rōnis. Sed ibi dubitaret q̄s Dupli/ an p̄m̄us mor⁹ nutritiū sive x̄tus appetit⁹ et appetit⁹/ in nutrimento: sīc est esuris qnq̄s iordinata sit cib⁹/ p̄cm̄: R̄ndet q̄ duplex est appetit⁹ cib⁹. Unus/ nālis: fm̄ q̄ vis appetit⁹ retentiva/digesti/ ua z expulsiva descriptiū nutritiū: q̄ est poten/ tia anīe vegetabil̄: in quā non cadit p̄cm̄ neq̄/ yirr̄: eo q̄ ipa cū suis potētis nō subiecta rag/ rationi. Et bm̄o appetit⁹ ē esuris: q̄ nō seq̄t alijs/ quā app̄hensionē s̄z nature indigētiā. Et iō ex/ cessus esurie nō est p̄cm̄. sed magis p̄cm̄ di/ minuit vel totālē excusat. Ali⁹ est appetit⁹ sen/ sitius sequēs app̄chētione rei delectabil̄ sive/ placēt: in quo appetit⁹ sūt anīe passīōes. Et/ talis appetit⁹ cū imoderata cōcupiscētia habet/ rationē gule. Et sic p̄m̄us mor⁹ gule impotat/ iordinacionē in appetit⁹ sensitivo: que nō est/ sine p̄cō. Hec sc̄iūs Tho. de malo. q. xiiij. ar. i. Scđo itēp̄ diceret q̄s. Cum in omni p̄cō sic

D/ gula de/ plūcī a/ cipi.

N/ p̄cm̄/ que q̄/ sit mora/ leaut ve/ male

aliquid appetibile quod inordinate concupiscit. si in superbia est excellentia quod appetit. in ira vindicta; in avaricia sufficiencia. quod tale est in gula? Rude fuit Alex. d'ales pte. iij. q. clx. art. q. q. appetere sufficiencia alimento mouet in gula. Nec obstat quod multe surgentes se accipiunt ultra sufficiencia ad superfluitatem. Nam sicut superfluum diminutum et sufficiens determinata circa alimentum diversimode fuit diuersas psonas; ut dicit Aristoteles. quod pars est unius alteri est multus. Sic dicimus eodem modo quod in multis est ira. quod primo videbat eis esse superfluum; postmodum ex prava psonae rudine vir videtur eis esse sufficiens. In multis enim appetitus absorbet iudicium ratiois. Unde si primo moueat eos sufficiencia; postmodum at ad ingurgitationem ex mala psonae inclinat eorum ratio. Hec Alexan. ubi sup. Sed dicitur quod est pmissis satis habeo quod gula est peccatum. Unde quod est peccatum mortale aut veniale? Ad hoc dicitur fuit enim intentione scripsi Tho. q. q. cxlvij. art. q. et fuit mente alter doctor: quod gula duplum citer accipitur. Uno modo pro concupiscentia inordinata ciborum quod sit ad finem non in charitate ipsi finit; sed impedit aliq'leiter eius executionem ordinata. Sicut cum aliquis concupiscit nimium ciborum: ita tamen non poterit hunc velle transgredi divisa pcepta. Et talis inordinatio non repugnat charitati: et tamen non est peccatum mortale. Et sic loquitur Aug. in Fimone de igne purgatorio. Quotiesquis in cibis et potu plus accipit quam necessaria est: ad minuta pecaera nouerit peccare. Et habent verba in decreto dist. xxv. q. alias. Sed accipitur gula pro concupiscentia inordinata ciborum: auertere hoeres a fine debito et ultimo. Et hoc significat quod homo habebit taliter delectationem et concupiscentiam ad cibum sicut ad ultimum finem. vice quodammodo ipsum paratus est agere contra dei pcepta: ut hinc delectationes assequatur. et hunc remouet ultimo finem: eo quod non est possibile multos esse fines ultimos unius hominis. Talis autem deordinatio concupiscentie repugnat charitati dei: et tamen non est peccatum mortale. pte: quod auertere hoeres a deo. Quicquid autem auertere hoeres a deo est peccatum mortale. talis enim gula eligit bonum immutabile ut finem ultimum. Et sic dicitur quod non in norandu' quod non sit quantum de aliquo peccato in genere mortale vel veniale: debet intelligi an sic leuitate vel in suo genere sicut ex sua specie: quod id est non fuit omnime eventus. In quibus namque genere mortal perire pura homicidium vel adulterium potest inueniri aliquis mortalis qui est peccatum veniale. Et si militier in quibus genere peccati venialis potest inveniri aliquis accus qui est peccatum mortale: ut puta in genere verbi ociosi: si referatur ad finem peccati mortalis est mortale. ut si aliquis diceret verbum ociosum: intendens per hoc allucere mulierem ad fornicationem vel adulterium. Vel si diceret verbum ociosum: intendens per hoc aliquem inducere ad grauem iram vel impatienciam. Sic de aliis. Peccatum autem mortale sicut ex genere sicut ex specie dicitur ex pte obiectu. Unde si obiectu aliqui

petiuntur charitati: tunc est mortale ex suo genere vel specie. si blasphemia ex suo genere pertinetur charitati dei: et homicidium charitati pmissi: id est verbum est mortale ex suo genere. Gula vero ex suo genere non est per se mortale. quod obiectu' gule huius se non pertinet charitati dei nec pmissi: sed ex circumspecta quodam: vice s. quod vice tollit finem ultimam. Sed dicitur quod gula sit graue peccatum. Rude fuit scripsi Tho. de malo. q. xiiij. art. q. q. gula non est magistrum peccatorum: eo quod non est peccatum mortale ex genere. neque huiusmodi alioquin pceptorum decalogi nisi adiungatur inordinatio concupiscentia tollens finem ultimam quod sit ex accidente. et tunc pertinet charitati dei. Et per quod dicitur reductionem opponitur pcepto de scilicet sabbati: in quo pceptum quod est in fine ultimo. nec operatur quod oportet mortalia directe pertinere pceptis decalogi: sed solus illa quod iustitia pertinet. Sunt enim pcepta data ad hunc ordinem hunc ad alterum. s. ad deum vel pmissum. Nam in ipsis prohibetur manifesta iniuria dei vel pmissi: qualis est gula huius se reprobatur. Hec scilicet Tho. ubi s. Pro quod non in norandu' quod grauitas aliorum pcepti fuit scripsi Tho. q. q. cxlvij. utraspecie arti. q. pote considerari tripli. Propter et pincipali ex considerate parte materie circa quam peccatum sit. si pccatum circa triplices divinas maria sunt. huiusmodi gula est circa dilectiones ciborum ad sustentationem copiosis necessario. rursum. tamen non est de maximis peccatis. Secundo ex pte pccatis in quatuor ipse faciliter potest vitare peccatum. et sic gula laevitatem huiusmodi pccatum necessitate ciborum. tamen pccatum difficultatem discernendi et moderandi id quod in cibis contingit. Tertio ex pte effectu pmissum. Et ex hoc gula huiusmodi gravitas iugantur ex ea plena pccatum occasionaliter sequitur. Hec de prima pccatio fuit mortis. Circa secundam pccatum videtur est de specie gule. Propter quod est aduertendum: quod fuit brennum Grego. pccatum mortis. quoniam se species gule per ordinem.

R Tercio debet comedendo puenire

Cibos pccatosos in subiectu' querere

Nimis multum de alimento sumere

Vice nimis audire et ardorem cibum vorare

Nimis accurate et diutinem laboribus cibum preparare

Cetera species pccantur in hunc versu' Precepere laueri: nimis ardens studiose. Unde de Greg. ubi Specie s. Quoniam modis nos cibis vice tenet. Alius est cibis quoniam nonque indigentie ipsa preuenit. aliquando cibos laeviores querit. aliquando quod sumenda sunt pccatum rari accuratius appetit. aliquando in ipsa quantitate sumendi mensura refectionis excedit. Alius quando ipso estu' imensi desiderij aliquis peccat. Et habent ratione de pccato. dicitur. v. quoniam modis. Est ramen norandu' quod pccare species sicut dicitur se gnales: et non statu' psonae: ita quod pccatum oculorum pccatores gnales isti pccati. Unde si religiosus contra prohibitos comedat carnes. vel si placet aliquis quod teneat ad maiorem perfectionem abstinentiam quam subditus: peccare in aliis quantitatibus ad gulam in quo non peccat subditus. tales non delinquunt fuit aliquam predictarum species quoniam pccant fuit gula. eo quod huiusmodi peccatum sunt quo ad statu'

De speciebus gule

psone et pditione stat. et non fuit aliquam genera
 lcm pditione sine spem gule. sed non pertinet sub
 aliq pditione specie, sine pditione q se gnales
 non resipicentes statim psone. Hec Alex. de ales p.
 q. q. clx. art. vi. in sol. vlti. argu. ¶ Sed di. aliq
 q. vbi gula in se et in suis speciebus fuit a do p
 bibita i lege? Rudef fuit Alex. de ales vbi s. ar
 ti. s. q. ptem gule i se et in speciebus suis fuit pbi
 bieui. q. Bde. pbi bieui fuit eius poni; ut pfer
 pcederet circa fsm. ¶ Pro q noradu q pce
 pti pditione Ad fuit pceptu discipline sibi datu
 in qntu erat pncipi oim boim. Et i qn illo
 fuit expissi ut non comedeter o pomo: innubat
 q si faceret pbi bieui rei liciter qsi mite sicu
 ti poni. q mto magi. pbi bieui maiora illuci
 ta. Un Sre. Tato longia scdo pareret recedit
 qnto q imoderatus elum dū man ad cibū tēdit
 parceris pmi lapsus iterat. Et d. Adā p̄m pa
 res. scd sho chs. ¶ Ad maiore intellectu p̄mis
 sor dubitat. Ut pdiecte spes gule sine sp mor
 talia pcrā: v'l aliquid venialia: et qn non. Ad
 h̄ dicēdū est: q. no sp sūt pcam mortalit. q aliquid
 venialia. Nā p̄m spes. s. Pre pperere: no ē gula
 nisi volupetas cibi sit eā hui. Naz si fit ex aliq
 necessitate infirmitate: v'l itineri: v'l aliquid
 nō sp. Et ēt qn voluptas ē in eā adhuc n̄
 est mortale pcr̄: nisi ille appetit cibi sit adeo
 imoderat q h̄ ipm seqret etiā ēt pceptu
 diuinū. Tales gulosis s̄ q dī dī nō aut alio die
 festo ante qdū diuinā pagant sine neccitate. Srex so
 la voluptrate comedunt. Videlat ibi m̄leres in
 ecclia comedentes. Ut si induceret ad solvendū
 ieiunū sub pcepto ab ecclia institutu. Vcl si qd
 p̄t b̄ faceret aliquā fraudē pcepto. s̄ faciat il
 li q mancū icipitēs perabū mentā vlḡ s̄ ve
 spera tpe ieiunij. ¶ Louata ēt pcuratio si fit ex
 neccitate infirmitate: v'l p̄stine p̄seculis n̄ est
 pcr̄ mortale cibi ēt in monasterio fieri regla
 Bugustini admittat. p̄t en ēt veniale pcr̄ p̄
 excessu cupiditate: nisi nimis effrenata ēt cu
 piditas q subiicit et rōnis iudiciū: v'l n̄ si qd
 vesca tpe ieiunū cibis illicis sine neccitate et dis
 p̄satiō etiā ēt mortale pcr̄. Nam etiā s̄ ci
 bi et por̄ sumi fuit p̄portionē sumēt cibū. qd
 em vni est paz alii ēmli: ut d. phs in Ehi.
 Un epantia n̄ h̄ mediū rei: s̄ mediū p̄por̄tis
 Tūc ēt n̄ minis: qdū qd̄ excedit mensurā s̄ ve
 ebrieras lieudini p̄portionata. Et sic ebrieras qd̄ pcedit
 qd̄ ēt pcr̄ ex rali electio: qd̄ qd̄ delectationē por̄ pponit
 mortale bono rōnis et bono diuisio: ēt pcr̄ mortale. Iea
 dicēdū ēt de excessu rāco i cibo. qd̄ ipse filius ēt ebri
 qra spe erat. Et ab aplō vocat comeſatio: cū d. Rom
 cies xii. Non in comeſatioiby et ebrieratiby. Ardor
 delecta / at n̄ fecit qualibz audiret et delectationē i cibo
 rō i cibo q v'l n̄l'm pcr̄ si est ex sola nā. vel ēt veniale
 pcr̄ si tli delectatioi rō pl̄ qd̄ optet inheret: s̄
 fecit ignē anuditare: qua qd̄ oiby pponit h̄mōi
 delectationē: ut Eau qui p̄f vna cscā vendit
 qd̄ qra spe dī p̄mogenita. Un et a bñdicatioiby reprobat et
 aces Heb. xii. p̄z ḡ hoc ēt pcr̄ mortale. Studioſi
 ras ait qd̄ ēt pcr̄: est studiosas dīntis epu
 lonis: qd̄ epulabat qd̄ die splēdide. qn. s. anum
 rot̄ implicat cura circa apparatu ciboz et po
 tuū: qd̄ studiū est vchemens applicatio qm ad
 aliqd ut de Tulli in Rhero. Inueniunt ei dñe
 qd̄ magi. trascūtra cocas aut famulas. s̄ vnu
 cibū n̄ pauerit ad voluntatē eoz. qd̄ si forte de
 p̄cepta moralia cōmisiſſe p̄tra dēū: in p̄n
 rijs/detroctōiby/blasphemis/ ztumis tē.
 Circa h̄ vō ēt veniale v'l n̄l'm pcr̄: cū h̄ reqnē
 infirmitas. v'l suerudo v'l honestas alicuus.
 Pōt ei rex in appatu ciboz s̄c et in alijs excelle
 rustici sine pcr̄. Era s̄li diceret de alijs sta
 tibz hoim. Hec in sū. p̄f. li. iii. t. iiij. de sobrie
 tate ordinādoz q. viij. p̄ rotū. ¶ Sed di. qd̄: an
 ēt ptingat hoim peccare in defectu cibz et po/dubiach
 e. vicz min⁹ sumendo qd̄ si neccē. Rudef. qd̄ si ca h̄ vj
 alijs min⁹ sumae de cibo aut poru p̄pet laudē um̄ gult
 boim peccat pcr̄ ianis gl̄s: s̄ facit hypocris
 te Mat. vi. Pōt ēt alijs deficeret male iudicā
 do circa cibū necessariū. et si macerare carnem
 suā pl̄ qd̄ debet. qd̄ nescit qd̄ si necessariū aut
 diminutū. talis qd̄ peccat. ramē h̄ n̄ est pcr̄
 capitale: sine mortale. qm rale pcr̄ n̄ habet
 malū moriū. Et peccata distinguūt fū mori
 au puerse volūtar: et n̄ fū puerse rōtis iudic
 iū. ¶ Sed itez di. qd̄: Quid si qd̄ dubitet an
 deficitur v'l excedat. timer em qd̄ si min⁹ recipiat
 de cibo vel poru n̄ poterit vacare opibz debitis
 timer etiā accipere eo qd̄ n̄ possit domare
 siue subiictere carnem. An ergo talis peccet ac
 cipiendo minus qd̄ optet: et qd̄ istoz expedit il
 li facere? Responde. qd̄ tal debet securiori par
 eti insister. securior em̄ pars videt esse in absti
 nencia: eo qd̄ p̄ hoc vitat piculum: vicz dñen
 tur vicia. Sed tūc diceret aliquis. qd̄ si alijs
 est qd̄ ignorat quid si necessariū vel supfluum
 Et ex hoc pl̄ accipit qd̄ sibi si necessariū: qui si
 sciret quid sibi esse necorū n̄ plus accipit: s̄
 quia ignorat plus accipit: an talis peccat si ex
 ignoranza pl̄ accipit qd̄ sibi si necessariū. Re
 spōdēt. qd̄ si talis gaudet qd̄ ignorat: peccat. Si
 autē cristatur et dolet qd̄ ignorat n̄ p̄t scire nisi
 qd̄ gratiam sibi datā. qd̄ n̄ est sibi diuinus
 data: n̄ peccat. quāvis securior si sp̄ minus su
 mere qd̄ plus: ut p̄z s̄. Hec Alexander de Ale
 par. q. q. clx. art. v.
 ¶ Circa tērū p̄ncipale: de malitia gule et fili
 abus eius. Est p̄siderandū: qd̄ pcr̄ gule infere
 ho m̄la mala ex p̄mēt et corporis. Prio qd̄
 ex p̄mēt siue rōnis gula facit qd̄tērū mala
 vī pat̄ infra
 ¶ Obnubilat intellectu et sic ponit. i. filia:
 liba: ebetudo sensus circa sp̄nalia
 Deordinat affectu et sic seq̄t. ii. filia. s.
 vici.
 inpepa leccia
 Deformat p̄bū et sic ponit. iii. filia. s.
 multiloquium
 Debōtērū occū et sic ponit. iv. filia. s.
 scurrilis

Pro eo gula inellectu obnubilat. Nā ex prima si mordetata et imoderata superiore et delectatione in ha gule cibis et potibus causat iordinatio rōnis: eo quod p̄ debetur curbari infertoribus corporalibus propter fumositates do senti ciborum ad cerebry ascendentes et ipsi cerebry prurit circa sp̄bāces: p̄a rō ipsest. et sic ponit p̄ma filia gule: ritualia ebetudo sensus circa sp̄nalia. Sic eccl̄u ab stinēta p̄fert sapie p̄ceptioz: fm illud Eccl̄.ii.

Logitauit in corde meo abstrahere a vino carnē meā: ut enim meū trāfserre ad sapientiam. Unū Isid. i.ii.ii. d̄ sū. bo. sic dicit. Gule saturitas nimia acī mente obtundit ingeniumq; euertere facit. **S**ic cuīd gula affectu deordiat. Sopito em̄ gubernaculo rōnis p̄ immoderātā cibi et poti affectu d̄ ordinat: et sic incepit letitia seq̄t q̄ est scđa filia gule. Unū Isid. iiij. Unū oēm mentē querit leticia sit in securitate et iocunditate. Et Gre. i. mo. diē. Penes p̄ voluntas epulas comitat. Nā dī corpus i refectōe delectatione resoluti: cor ad ianuā gaudiu relaxat. **T**ertio gula deformat ḥbū. dū em̄ rō s̄opito ḥba nō ponderat: p̄seq̄ns est ut hō ad ḥba suā p̄flua dilabat. Et sic ponit etia filia. s. m̄tiloquij. Unū Greg. i. omelie de diuine epulone dicit. Quid ē q̄ i cōmētis posse linguā suā refrigerari postular. nisi q̄ is q̄ zuiuādo d̄ loquacitatem peccauerat: p̄ retributōis iusticiā in lingua aeroz ardebat. abūdere em̄ i zuiuādo loquacitas soleat. **Q**uarto gula exercitiorē et ceteris debonitatis. Nā ex defecu rōnis: seq̄t securitatis q̄ est terra filia. i. ocularicas qdā i exercitioribus gestib; q̄ ad risum mouere soleat. puenies ex defecu rōnis: cui⁹ est mēbra cōponere: q̄ q̄ de ocularicas et defecu rōnis puenies. sic nō p̄t cobibere ḥba: ita nō p̄t cobibere extiores gesta. Sic ḡ p̄z: q̄ ex gula causat deordinatio rōnis/affectionis/locutionis/ et operatiōis ex causa p̄missis. Nec sā. Tho. ii. ii. q. xlviij. art. vi. In cor. q. p̄ totū. Ex his seq̄t: q̄ ex gula et ebrietate sequi p̄nt oīa p̄ca: nō fm originē cause finalis s̄ fm remotionez phibet: q̄ hec duo p̄ca. s. gula et ebrietas remouet phibet. i. iudiciū rōnis p̄ q̄ bō a p̄co revocat zē. **S**ed gula ex p̄ corporis q̄tētū mala facit.

Immodiciā: q̄ ē q̄nea filia gule: fm Gre. sc̄z Indigentia: in p̄nci et in futuro (xxx).mo. **I**mmodiciā: q̄ delicatei nō accedit alioz. **V**ite carentia: sp̄nalis et corporal (mifias gula eau. **P**ro gula ex p̄ corporis causat immodiciā. Et fac immodiciā q̄tētū modis. v̄l q̄tētū ad occupie ardore: vel cīa ex p̄t q̄tētū ad cōtentationē s̄ue illusionē. vel q̄tētū ad corporis semis emissionē. vel q̄tētū ad cibi sup̄flui cōctione. Licet em̄ vomit⁹ sic vellis post sup̄fluam comestione. Et p̄t p̄curari vomit⁹ absq; culpa de cōsilio medici: in remediu aliqui lagūris. tamē viciōsum est q̄ aliqui huic necessitati se subdat p̄ immoderātā cibi et porus. Nec sc̄tū Thomas vbi supra. **S**ed gula ex p̄te corporis causat indigentia. Unde Prover. xxi. Qui diligit epulas i egestate erit. sc̄t in p̄tenti et in futuro. In p̄nci: q̄ fm Aug. vbi cūp̄

earo q̄ris refectōe iuuenie defectōne. Si ei hēac q̄ et q̄lia et q̄tētū vlt. n̄t h̄z tñtū venerē q̄ possit missa aut immitenda capere aut deest ei annona aut sacrus n̄t p̄t cē absq; fame. Ille ei cui⁹ ex defecu famis famē nasci dicitur: opt̄z cū ire spaciā tū: ut sic esuriat: et sic famē venat. In futuro ē erit i egestate: qd̄ exp̄r̄ ē diuine epulorū s̄ili fili⁹ pdig: q̄ dixit Lu. xv. **M**lti mercenarij abundant i domo p̄is mei panbi. ego aut̄ h̄ fatne p̄eo. i. penuria oīs boni careo. **P**ro eo vitas cognitōe q̄ ad rōnālē. Sed oītate dilectione q̄ ad cōp̄isibilē. **T**ertio maiestas veneratiōe q̄ ad irascibilē. **T**ertio gula causat immodiciā: de q̄ hēm̄ exim̄ de diuine epulone Lu. xvij. vbi sup̄ illoz bo: ut refrigeret linguā mē: q̄ cruci or i bac flāma: dicitur. Nō ar̄ q̄ diues erat cor q̄ba: h̄z q̄ misericōdī fuit. Et Gre. Nicen⁹ dicit. Q̄ diues n̄t fuit misericōdī paup̄is ad ianuā iaceat: cui⁹ mīa egear n̄t exaudit. **Q**uarto gula v̄l abbreviata v̄l collit vitā. Unū Eccl̄. xxxvij. p̄p̄ crupulā mīli obice. q̄ ar̄ abstinenz ē adjūcie vitā. v̄tēz nāe/ḡte/z ḡte. Et Lb̄. de nocumēt gule sic ait. Neq; ei aīe solit: s̄z ē t̄pī corpori delicie si noz ciue: eo q̄ corp⁹ ex forti fidebile/ ex agili ḡue/ ex formoso p̄fido/ ex lano egrōtū/ ex ituene antiquū/ et veterānū/ ex vīto mortuū. **N**ota gula va gulositas inducit p̄tios effec̄t. Nā vñ q̄st de p̄tios idū lectionē iuuenie tristitia: aut ei carz his q̄ ap̄ cit effec̄t perire: et tūc affligit: q̄ gule n̄t p̄t sarcissare ut crux velle: aut abūdat in his q̄ apparet: et tunc magis affligit: q̄ n̄t h̄z tñtū vētē q̄ possit missa aut immitenda capere et sumere. Ex veroq; ignis affligit et tristitia h̄z: s̄ue deficitat: s̄ue abūder. Itē cib⁹ excessiue immissus dolorē caput inducit. nā vētē nimia splero fumositatea pessime gnatetur q̄ caput grauāt: et dolores sequuntur q̄ totū boīmē vexat. Et h̄ē māxīa satuitas hoīm: q̄ p̄ peer delceratoz vñt̄ bore veline pari molestia vñt̄ dici s̄ue hebdomade. v̄l ēt q̄tētū totū mētis: et aliqñ totū p̄tis vite s̄ue. Insup̄ corp⁹ p̄tis uāt̄ decorē s̄ue pulchritudis: dū nimis de eis bo sumit̄ q̄ digeri possit. **E**x p̄missis ḡ pat̄z q̄tētū sit vñt̄ gule de restandū. p̄tē mala et p̄cā p̄missa: et plā alia i seq̄nib; fmōz vbi dicenda. Ideo diabol⁹ mīli tentat hoīes ad gulā et vōt̄ ratiōtē. Unū vñt̄ gule i cētatiōe obinet p̄tū locū. Nā q̄ comedere et bibere s̄ue de necitate nāe. diabol⁹ ibi laquei renatiōis abscondit vbi necitate ēē coēgit. Sic em̄ p̄mo de vicio gule fmū hoīez i padiso renauit. imo et viciū Ben. iiij. Prīa ēē renatiō filioz isrl̄i destra fuit de cibō. **S**ed gula de potu Exo. xvij. et xvij. Volēs ēē dia bol⁹ saluatorē exp̄r̄: p̄tē p̄m de gula q̄t̄ alio vīcio cētavat. Mat. iiiij. Itē hodie mīlios p̄ gulā p̄mo cētate et randē deinceps in luxuriā et alia vicia v̄tē paebeit. Rogem⁹ ḡ deūt̄ v̄tē nos custodia ne ḡuemur crapula aut ebrierat. s̄z v̄tē q̄ sobriera tē capiam⁹ eternā felicitatē Amen.

De comestatiōe viciōsum. **H**ermio.LXV.